

C.N. "EUDOXIU HURMUZACHI"
RADAUTI

JURNAL DE BORD

Lecturiada elevilor 2026

Nevoia de omenesc și de
omenie

Prof. Cristina Anfimov

Ce folos din toată discuția?

În tot noianul de teorie, ascultări și teste care ne sunt servite pe tavă ca o necesitate, un proiect de acest gen, consider eu, este de foarte mare ajutor pentru a ne dezvolta abilitatea de analiză. Dar, mai mult de atât, ne oferă prilejul de a ne raporta la viața noastră, acaparându-ne nu cu o temă formală, ci mai mult în stilul "haideți să vă spun o poveste!". Asemenea proiecte mi se par interesante și de folos, iar lecția pe care am învățat-o povestind cu mama și cu colegii despre întâmplare este faptul că nu costă nimic să fim buni. Într-o lume dominată de dorința de parvenire și de sabotaj la tot pasul ar trebui să ne amintim, în primul rând, că suntem oameni. Ceea ce face diferit omenescul de omenie este alegerea. În timp ce în "omenesc" toți suntem oameni, cu bune, cu rele, cu mândrii, cu orgolii, în "omenie" ne unim în echipă. Omenia este memento-ul nostru că să simți emoția nu e un viciu, însă trebuie să fim atenți la ceea ce răspândim în jurul nostru și dacă valorile noastre se pliază pe structura interioară a altora. Noi prin omenie dovedim liberul arbitru pe care îl avem în a oferi câte o bucățică din ce ne face pe noi unici ca individuali, dar mai speciali și mai puternici ca întreg. Toată această lecție pentru mine este de o valoare ieșită din comun, oferindu-mi astfel și un reminder că trebuie să aleg bunătatea și respectul. Iar poate, prin exemplu personal și prin unitate, putem toți să ajungem să schimbăm lumea cu prejudecățile ei. Așa că, alege să fii empatic, să simți, să fii vulnerabil, să întinzi o mână când aproapele tău este în primejdie.

Puha Eliana

Omenesc și omenie, la prima vedere, cele două cuvinte mi-au părut foarte asemănătoare, deoarece sensul lor nu îmi era cunoscut pe deplin. În urma discuțiilor purtate la clasă și după momente de reflecție mai profundă, cele două sintagme au căpătat înțelesuri distincte, bine conturate și concrete.

Am înțeles că omenesc este un întreg care alcătuiește firea umană, el având în componență tot ceea ce face o faptură să fie una umană: rațiune, sentiment, discernământ, gândire, bine și rău. Pe de altă parte, am ajuns la concluzia că omenia poate fi comparată cu un filtru care, trecut printr-o fire omenească, cerne binele de rău, lăsând numai partea frumoasă a omenescului la suprafață. O diferență concretă între cele două atribute este aceea că a fi omenos este o alegere, un mic sacrificiu care depinde de bunăvoința fiecărui individ.

Gavril Alexia

În urma discuțiilor legate de diferența dintre omenesc și omenie, pe care le-am avut pe baza proiectului pot spune că mi-am dat seama cât de importantă e înțelegerea unor termeni asemanatori. Am înțeles că să trăiești ca un om este parte din ceea ce presupune existența, dar să fii om este cu adevărat o alegere, pe care nu mulți oameni sunt capabili să o ia. Stând cu bunicile mele la vorbă pe această temă, am reușit să observ prin prisma poveștilor lor, diferența pe care o poate face un simplu gest de ajutor față de aproape și în același timp, ce impact pot avea nepăsarea, egoismul sau

indiferența. Cred că nu este suficient să trăiești preocupându-te de existența trupului și de obținerea unor lucruri materiale, poți să nu ai nimic, atunci când reușești să alegi binele de fiecare dată, punându-l pe celălalt înaintea ta, poți considera că ai deja cea mai mare avere, un suflet bun.

Jacotă Denisa

Eu cred că este oportun să se facă proiecte despre omenie și despre ceea ce este omenesc, deoarece în zilele noastre oamenii uită tot mai des să fie buni unii cu alții. Trăim într-o lume în care oamenii au devenit tot mai preocupați de propria persoană, într-o lume în care uităm tot mai des să privim la cel de lângă noi, să vedem dacă este bine, dacă are nevoie de ceva, de o vorbă sau de un sfat, într-o lume în care egoismul domină mai mult decât bunătatea, iar prin astfel de proiecte, oamenii pot învăța să fie mai empatici, mai respectuoși și mai uniți. Din punctul meu de vedere, ceea ce este "omenesc" înseamnă să ai suflet, să simți compasiune și să îi tratezi pe ceilalți așa cum ai vrea și tu să fii tratat. Omenia înseamnă bunătate, respect, ajutor oferit fără interes și capacitatea de a ierta. Am înțeles că un om cu adevărat "omenos" nu este neapărat cel mai bogat sau cel mai puternic, ci acela care știe să fie alături de ceilalți atunci când au nevoie.

Între „omenesc” și „omenie” există atât asemănări, cât și deosebiri. Ceea ce au în comun este faptul că ambele au legătură cu sufletul și comportamentul oamenilor. Ceea ce le diferențiază este faptul că „omenescul” se referă mai mult la ceea ce ține de natura omului, inclusiv greșelile sau emoțiile sale, iar „omenia” reprezintă partea bună din oameni, adică bunătatea și respectul față de cei din jur.

Lificiu Ionela

Temele de la liceu nu mă încântă niciodată, dar totuși unele proiecte îmi atrag atenția și mă fac interesată, cum este și proiectul despre omenie. Am văzut că omenia chiar există și am înțeles mai profund diferența dintre omenesc și omenie și cred că oamenii care le au pe amândouă sunt niște oameni câștigați în viață. Să fii om de omenie înseamnă să nu te gândești doar la tine și să ajuți atât cât poți. Când ajuți, o faci în primul rând pentru cel pe care-l ajuți dar și pentru tine, pentru sufletul tău. Cu ocazia proiectului am aflat încă o poveste interesantă din familie. Bătrânilor le place să povestească, dar deseori noi, cei tineri, nu avem răbdare să-i ascultăm în întregime. Cu ocazia proiectului mi-am făcut răbdare și am ascultat, am aflat una dintre clipele cele mai grele din viața străbunicii mele și cum ea și familia ei au fost ajutați. Omenia este ceva neașteptat, ce poate veni de la oricine, oricând, oriunde.

Cușnir Nicole

În viziunea mea, proiectul cu titlul “Omenesc și omenie” m-a ajutat să privesc termenul “omenie” dintr-o perspectivă cu totul diferită, dincolo de simplitatea cuvântului. Pentru mine, cuvântul “omenie” se definește prin bunătate și solidaritate, prin faptele oamenilor care sunt dispuși adesea să ofere ajutor celorlalți, de fiecare dată când au șansa. În urma acestui proiect am învățat că ome-

nia poate fi o alegere. Fiecare poveste ascultată despre omenie m-a făcut să realizez că în vremurile de mult trecute, oamenii erau mult mai dispuși și determinați să ajute, mai ales în contextul vieții petrecute la sat. Un gând ce mi-a rămas în minte în urma poveștilor despre omenie e că oamenii nu obișnuiau să fie la fel de indiferenți ca în zilele noastre, fiind dispuși să ofere încredere, milă și nu în ultimul rând, empatie. Astfel, sunt de părere că oamenii din zilele noastre ar trebui să lase omenia să facă parte din ei și să devină mai deschiși atunci când vine vorba de a oferi, fără a primi nimic în schimb.

Damu Ana-Maria

Este un sentiment diferit când realizez frumusețea compasiunii umane. Mi se pare că proiectul despre omenesc și omenie este de foarte mare folos generației noastre, în special pentru că mulți dintre tineri nu cunosc diferența dintre cele două cuvinte. Până acum în cadrul acestui proiect, am învățat că omenescul este prezent în noi toți fără voia noastră și reprezintă instinctele și nevoile carnale, pe când omenia se cultivă și este rezultatul multor ani în care oamenii au înțeles că viața devine mai ușoară dacă există o comunitate armonioasă. Proiectul a reprezentat și o provocare, deoarece am depus eforturi pentru a ajunge la tanti Raveca, însă și rezultatele au fost pe măsură. Am descoperit în această bătrânică o fire veselă și optimistă, care, în pofida greutăților vieții, a răzbit și este recunoscătoare că trăiește. Am aflat de la ea povești care pot fi de folos oricui. Așa că da, consider că proiectul este o oportunitate de învățare și că ne poate dezvolta abilitățile de comunicare, dar ne poate lărgi și perspectiva asupra existenței individuale, dar și asupra societății în general.

Miruna Hurjui

În urma proiectului despre omenesc și omenie am rămas plăcut surprins și am aflat unele povești noi și altele pe care nu mi le aduceam aminte atât de bine. Am reușit să observ mai bine unele valori morale din propria familie cu care mă pot mândri, anume: sinceritatea, empatia, curajul, solidaritatea, toate acestea fiind trăsături care conturează caracterul unui om. Omenescul, ca definiție, l-am putea cataloga ca fiind ceva firesc ce vine din natura umană, spre exemplu: frica, nesiguranța, mândria, însă omenia este aproape complet diferită, deoarece înseamnă să te porți cu adevărat ca un om bun față de ceilalți, cu respect, înțelegere și bunătate, chiar și în momentele în care nu ești obligat și nu ai nimic de câștigat din asta. Omenia se caracterizează prin ajutor, fără să aștepți răsplată, să ai milă de o persoană atunci când suferă, să respecti demnitatea omului, indiferent cine ar fi acesta, să fii alături de cineva atunci când are nevoie, în esență să faci bine pentru că așa este firesc, nu doar pentru a fi laudat și apreciat de alte persoane. Asemănarea dintre omenesc și omenie ar fi că ambele pornesc din ideea de „a fi om”, însă omenia este partea frumoasă a omului, spre deosebire de omenesc, care arată tot ce ține de om: emoții, slăbiciuni și greșelile pe care le face. Omenescul descrie, fără a intra în profunzime, omul, iar omenia este mai mult de atât, scoțând în evidență valorile morale.

Rusu Toma

Cu ocazia acestui proiect, am înțeles mai bine diferența dintre omenesc și omenie.

La început mi s-a părut o temă fără sens, adică de ce trebuie să vorbim noi despre omenesc și omenie? În capul meu aceste cuvinte erau foarte asemănătoare, știam diferența dintre aceste cuvinte dar nu le dădeam așa de multă importanță, iar pe parcursul discuțiilor totul a început să prindă sens. Omenescul este ceva ce cu toții avem, ceva caracteristic omului cum ar fi emoțiile, gândirea, limbajul. În schimb, omenia este o alegere. Deși știam acest aspect, l-am înțeles mai bine după realizarea proiectului propus de doamna profesoară de română. Mai exact, a propus ideea de a scrie despre o faptă în care cineva a dat dovadă de omenie. Interesându-mă, dar și auzind o parte din poveștile celorlalți colegi, a început să îmi placă ideea acestui proiect și, de asemenea, am realizat că aceste proiecte au și ele importanța lor.

Mutrescu Maria

După terminarea proiectului despre „omenesc și omenie”, am rămas foarte surprins. Am înțeles mai bine semnificația cuvântului „omenesc”; acesta mi-a arătat că nu descrie doar specia umană, ci și partea sensibilă și legătura apropiată dintre oameni. A avea omenie înseamnă, pentru mine, să fii om adevărat, să-i ajuți pe alții și să nu fii nepăsător. Omenia o întâlnim în lucrurile simple, făcute cu atenție. „Omenesc” descrie ceea ce ne aparține ca ființe, iar „omenia” arată cât de frumos știe omul să se comporte cu persoanele din jur. Prin acest proiect, am reușit să văd că devii cu adevărat valoros prin omenie. Consider că, odată cu terminarea acestui proiect, am înțeles mai bine cum apar înțelegerea și respectul între oameni.

Lavric Alessandro Gheorghe

Cine sunt povestitorii?

Primii care mi-au venit în gând atunci când a trebuit să pregătesc ocazia unei conversații au fost bunicii. Eram sigură că ei nu mă vor refuza, n-ar fi avut cum...bunica îmi dădea idei de compuneri încă din clasa întâi iar bunicul extrăgea sticlă de la tablouri vechi ca eu să pot picta pe ea. Povestirea este una dintre îndeletnicirile lor preferate, așa că m-au primit cu entuziasm și cu napolitane, ca de fiecare dată.

După aceea, însă, le-am explicat subiectul. Câteva clipe, au rămas nedumeriți, neștiind de unde să înceapă. Bunica mi-a și mărturisit ulterior că știa o mulțime de astfel de întâmplări, doar că pe moment nu-i veneau în minte. Atunci, mi-am amintit de o astfel de discuție purtată cu ocazia unui proiect anterior, despre o dramă în căsnicie a unor rude îndepărtate, și m-am gândit să o folosesc ca punct de sprijin, poate le-aș fi dat o idee.

A fost nevoie numai de punctul de început. După aceea, au început amândoi să povestească fragmente, simultan sau pe rând, construind o poveste din fragmente culese din memorie. Nu s-au opus

ideii de a fi înregistrați, ba chiar au râs, risipind tensiunea pe care am simțit-o până să le expun subiectul. Temă sau nu, discuțiile cu bunicii au întotdeauna un efect liniștitor asupra mea.

Guțu Rebeca

Eram ferm convinsă că mama va fi cea care îmi va spune povestea fără rețineri, cu vocea ei calmă și rabdătoare. Experiența pe care am avut-o atunci când mi-a rostit această poveste a fost una emoționantă, dar în același timp sinceră pentru mine. Ea mi-a povestit totul cu multă sensibilitate, deoarece aflase aceste întâmplări despre omenie chiar de la bunica mea, mama ei, care astăzi nu mai este în viață. În timp ce o ascultam, simțeam că trecutul prinde viață și că re trăiesc alături de străbunicii mei acele vremuri grele de război. M-au impresionat foarte mult curajul și bunătatea străbunicului meu, care, deși era prizonier într-un lagăr din Siberia și suferea ca toți ceilalți prizonieri de acolo, continua să îi ajute pe acei oameni mai slăbiți decât el. Discuția cu mama m-a apropiat și mai mult de familia mea, dar și de trecutul ei.

Deși am fost cuprinsă de o oarecare tristețe pentru suferințele prin care au trecut străbunicii mei, am simțit mândrie că provin dintr-o familie care a păstrat o multitudine de valori precum iubirea, speranța și omenia, chiar și în cele mai dificile momente.

Damu Ana-Maria

Există oameni pe care îi întrebi despre omenie pentru că au citit mult despre ea. Și există oameni pe care îi întrebi pentru că au văzut ce rămâne din ea după ce viața termină de scuturat un om de toate aparențele. Când am auzit tema, mintea mea a făcut un ocol foarte specific spre cineva care lucrase ani întregi într-un penitenciar. Mi s-a părut ironic: să cauți dovezi de umanitate într-un loc construit tocmai pentru consecințele lipsei ei.

M-am dus convinsă că o să primesc genul acela de răspunsuri scurte, tăioase, de om care a văzut prea multe ca să mai romantizeze natura umană. Dar m-a primit neașteptat de cald. Foarte calm, foarte firesc, fără aura aia de „personaj misterios” pe care filmele o lipesc automat oamenilor care au lucrat printre grații.

Când i-am spus ce caut, a râs puțin și mi-a zis:

-Dacă vrei să vezi cum arată omenia pe bune, te uiți unde e cel mai puțin confortabil să existe.

Și sincer, cred că asta mi-a rămas cel mai tare în minte. Faptul că un om care și-a petrecut ani privind zilnic partea cea mai întunecată din oameni încă vorbea despre bunătate fără cinism. De parcă, după tot ce văzuse, concluzia lui nu fusese că oamenii sunt răi, ci că omenia apare exact unde nu te aștepți și, culmea, rezistă.

Popovici Rosa

Când am auzit prima dată cerința temei m-am gândit la străbunica mea, cea mai în vârstă pe care o am în viață. Ajunsă acasă, m-am gândit să o întreb întâi pe bunica, ea fiind mult mai clară în exprimare. Bunica este cea care mi-a pus bazele învățăturii bineînțelese, pe lângă domnul învățător. Mă

ajuta la teme încă din primii mei pași în clasa pregătitoare. A fost mai aspră cu mine, întocmai pentru a prinde tainele mulțimilor de calcule și litere. Bunica era învățătoarea mea de acasă, a avut un stil unic de a-mi arăta deoarece în tinerețea ei era la un pas de a intra la pedagogie, dar mama ei nu a fost de acord și nu a vrut să o susțină financiar. Visul ei s-a spulberat, însă pot să zic că l-a trăit alături de mine în clasele primare și acum alături de fratele meu. Am mers la ea și am întrebat-o simplu.

-Ce act de omenie ai săvârșit în trecutul tău?

Ea s-a uitat râzând la mine, știind deja că este vorba despre o temă la română. Am stat în colibă, seara depănând povești cu ea și spunându-mi fel de fel de povești, însă doar una mi-a atras atenția. Ne-am simțit ca în trecut când mergeam la ea cerându-i să mă ajute la o banală compunere despre toamnă. A pus suflet în povestea ei, făcându-i plăcere să mă vadă scriind ca pe vremuri după dictarea ei iar...astfel visul ei s-a îndeplinit din nou, de data aceasta peste ani.

Rusu Delia

Prima persoană la care m-am gândit când a trebuit să pregătesc acest proiect a fost bunica mea. Mi-a venit prima în minte pentru că am știut că ea își amintește cel mai bine poveștile din familie și că mă poate ajuta. După ce i-am explicat despre ce este vorba, a stat puțin pe gânduri, iar apoi a început să-mi povestească despre străbunicul meu și despre anii grei ai războiului. Mi-a spus prin câte a trecut și cât de grea era viața atunci. În timp ce o ascultam, mi se părea interesant să aflu lucruri pe care nu le știam și să aud chiar de la ea povești păstrate de atâția ani. Pe măsură ce povestea, își amintea tot mai multe detalii, iar discuția a venit foarte natural. M-am bucurat că am ales să vorbesc cu ea, pentru că prin ceea ce mi-a povestit am simțit că am aflat mai multe despre familia mea și despre trecutul ei.

Rusu Toma

Am ales să vorbesc cu bunicul meu, deoarece am considerat că el este persoana potrivită să-mi spună o întâmplare adevărată despre bunătatea oamenilor. Într-o seară, l-am rugat să își amintească un moment care l-a impresionat, iar el mi-a povestit despre nea Vasile, un om din sat căruia i-a luat foc șura într-o noapte din anii '80. În timp ce vorbea, bunicul părea emoționat, de parcă re trăia acele clipe. Mi-a povestit cum întregul sat a sărit imediat să ajute, aducând lemne, mâncare și materiale pentru reconstruirea șurii. Cel mai mult m-a impresionat faptul că nimeni nu aștepta ceva în schimb. Pentru că bunicul nu își amintea toate detaliile, am întrebat-o și pe mama mea, iar ea mi-a completat povestea și mi-a spus cât de uniți erau oamenii pe atunci. Ascultând această întâmplare, am simțit emoție și admirație, iar povestea m-a făcut să înțeleg ce înseamnă adevărata omenie.

Antemie Bianca

Am ales să discut cu bunicii deoarece petrec foarte mult timp în compania lor și mereu mi-a plăcut să le ascult poveștile de viață. Fiecare conversație cu ei este încărcată de emoție, sinceritate și în-

vățăminte. Bunicii mei povestesc întâmplările prin care au trecut într-un mod care te face să simți trăirile acelor momente, iar din fiecare amintire rămâne o lecție de viață sau o povață importantă. Tocmai de aceea m-am gândit la ei când am primit această temă, pentru că sunt oameni care au cunoscut atât momente grele, cât și clipe în care omenia dintre oameni a făcut diferența. Discuțiile cu ei m-au făcut să înțeleg mai bine cât de importante sunt bunătatea, sprijinul oferit celorlalți și legătura dintre oameni în momentele dificile. În același timp, aceste conversații mi-au amintit cât de valoroase sunt timpul petrecut alături de bunici și poveștile lor, care păstrează vii experiențe și valori pe care generațiile mai tinere nu ar trebui să le uite.

Jacotă Denisa

Experiența a fost una foarte frumoasă și emoționantă. La început am avut puține emoții când m-am dus să o întreb pe bunica despre poveste, pentru că nu știam cum va reacționa. Totuși, am fost surprins să văd cât de deschisă și amabilă a fost. Bunica mi-a răspuns cu mult drag și răbdare. Se vedea că îi face plăcere să povestească și să împărtășească din experiențele ei. Zâmbea în timp ce vorbea și încerca să explice cât mai frumos și mai clar. M-am simțit ascultată și apreciată, iar asta mi-a dat curaj să continui discuția.

Din această experiență am înțeles că oamenii pot fi foarte calzi și buni atunci când sunt ascultați cu respect. Cred că astfel de momente ne apropie și ne ajută să descoperim mai multă omenie în cei din jurul nostru.

Dugan Iulisa

Când am primit tema de a realiza un proiect despre omenie, nu mi-a luat mult timp să mă gândesc unde aș putea merge pentru a descoperi adevăratul sens al acestui cuvânt. În viața mea este prezentă maica Ecaterina, alături de mama dumneaei, iar prin felul lor de a fi mi-au oferit de multe ori ajutor, sprijin și bunătate. Discutând cu ele și observând modul în care îi tratează pe cei din jur, am înțeles că omenia înseamnă să fii alături de oameni fără să aștepti ceva în schimb, să ajuți din suflet și să dăruiești liniște, respect și înțelegere celor care au nevoie.

Lificiu Ionela

Mai întâi i-am zis mamei despre proiect și am rugat-o să-l întrebe pe bunicul. Ea nu a vrut să-l întrebe, pentru că era nervos zilele alea, așa că i-am spus să îmi spună ea o poveste. Mama, nervoasă și ea, mi-a zis că nu are ce poveste să îmi spună și m-a pus să inventez una. După primirea acestui răspuns am rămas dezamăgită și chiar m-am gândit să nu-mi mai fac tema. Abia după două zile mi-a spus că și-a amintit ceva din tinerețea străbunicii, care arată omenia oamenilor pe timpul războiului. Am mers împreună la bunica și mi-au povestit amândouă, cât de bine au putut, omenia de care au dat dovadă niște oameni, pe care străbunica nu-i cunoștea. Mi-a fost puțin cam greu să scot părțile importante din poveste, deoarece ele se cam pierd în detalii, ba chiar intră în alte povești,

dar până la urmă am reușit să aflu povestea și chiar pot spune că am rămas surprinsă.

Cușnir Nicole

Provocări tehnice

Realizarea videoclipului animat a fost un proces lung și pe alocuri anevoios. Când am găsit aplicația FlipaClip, care îmi permitea să desenez fiecare cadru și mișcare în parte, am fost foarte entuziasmată. Îmi doream de mult timp să am ocazia să realizez o astfel de animație. Însă, încă de la prima imagine desenată, am realizat că acesta urma să fie un proces îndelungat, ce necesită răbdare. Animarea s-a dovedit a fi mai obositoare decât m-aș fi așteptat, însă după cinci zile era gata, iar rezultatul a fost unul mulțumitor. Înregistrarea vocilor a fost partea distractivă a temei, cu toate că micile dificultăți tehnice nu au lipsit nici aici. Am vrut să folosim dispozitive ceva mai adecvate pentru a înregistra, însă din cauza lipsei de timp, nu am reușit să facem rost de un microfon, așa că ne-am folosit de ce am avut la îndemână: aplicația Voice notes. Pentru a obține varianta finală a videoclipului, am îmbinat animația, înregistrările și o melodie caldă de pian, în aplicația CapCut.

Gavril Alexia

În cadrul acestui proiect, am avut rolul a coordona echipa și de a organiza etapelor de lucru. Am contribuit la planificarea conceptului book trailerului, la împărțirea sarcinilor între membrii echipei și la asigurarea unei bune colaborări pe parcursul realizării proiectului. De asemenea, m-am ocupat de montajul videoclipului în aplicația CapCut, astfel încât toate elementele realizate de echipă să se îmbine într-un material reușit. Am ales tranzițiile, efectele vizuale și am înregistrat voice-over-ul pentru a crea o atmosferă care să reflecte contrastul dintre tragedia provocată de viitură și solidaritatea care a urmat. De asemenea, cu ajutorul colegilor mei, am sincronizat imaginile cu voice-over-ul pentru ca mesajul să fie cât mai clar și mai expresiv. Prin modul în care am realizat montajul, am încercat să evidențiem nu doar distrugerile și suferința provocate de inundații, ci și puterea oamenilor de a se sprijini reciproc în momente dificile. Book trailerul nostru evidențiază faptul că, deși inundațiile din 30 iunie 2006 au lăsat răni adânci în comunitatea din Arbore, ele au arătat și cât de puternică poate fi omenia. Dincolo de tragedie, această poveste vorbește despre solidaritate, ajutor și puterea de a o lua de la capăt. Astfel, mesajul care rămâne este că după orice furtună poate răsări din nou soarele. Această experiență m-a ajutat să îmi dezvolt atât abilitățile de organizare și coordonare, cât și capacitatea de a lucra eficient în echipă pentru atingerea unui obiectiv comun.

Jacotă Denisa

Realizarea trailerului Vizită a fost, într-un fel, o poveste în sine. În calitate de lider al echipei, am delegat sarcinile în funcție de aptitudinile fiecăreia: Iulisa s-a ocupat de partea tehnică, Miruna și Georgiana de componenta audio, iar eu de coordonarea proiectului și de realizarea cadrelor.

În construcția trailerului, am ales să utilizăm secvențe live-action filmate de echipă pentru personajul masculin, el fiind chiar ofițerul de penitenciar care narează povestea. Am reușit să accesăm și

echipament profesional, inclusiv un GoPro și o cameră video.

Ne-am inspirat din formula tradițională a trailerelor de tip thriller, construind treptat tensiunea și misterul prin intermediul aplicațiilor de specialitate cum ar fi CapCut și Premiere Pro. În loc să dezvoltăm întreaga acțiune, ne-am concentrat pe emoție, atmosferă și suspans, oferind doar câteva secvențe-cheie și indicii subtile despre poveste.

Popovici Rosa

Realizarea booktrailerului s-a dovedit a fi mai complicată decât mi-am imaginat. Ca să nu devină complexitor, am încercat să împărțim treaba pe competențe. Eu și Georgiana ne-am ocupat de sunet, Rosa a fost coordonatoarea noastră și a filmat cadre relevante, iar Iulisa a fost pe partea tehnică.

Am încercat să nu dezvoltăm complet povestea. Am ales fragmente cheie și am recreat suspansul folosind aplicații precum CapCut și Premier Pro și am lăsat emoția să fie descoperită de spectatori. Scopul final a fost acela de a stârni curiozitate și dorința de a ști ce urmează.

Lavric Alessandro

Experiența realizării acestui proiect mi s-a părut plăcută și interesantă. Am contribuit la realizarea unor cadre pentru videoclip și am oferit idei pentru unele efecte și tranziții. De exemplu, am sugerat folosirea unei tranziții de tip fade între secvențe. Am filmat folosind stabilizarea imaginii, am căutat o lumină potrivită, un peisaj plăcut privitorilor și o vestimentație care să arate bine în videoclip. De asemenea, am fost atent la încadrare, astfel încât elementele importante, precum soarele, cerul și câmpul, să fie bine poziționate în imagine. Această experiență m-a ajutat să înțeleg mai bine cum se realizează un astfel de proiect și cât de importantă este colaborarea în echipă pentru obținerea unui rezultat reușit.

Rusu Toma

În realizarea videoclipului am ales cu colegile mele să facem o mini piesă de teatru cu câteva replici ce reies din povestea mea. Spațiul unde am filmat a fost biblioteca școlii, lucru ce ne-a dat mai multă inspirație pentru realizarea filmărilor. Scenariul ne-a venit în cap foarte ușor, iar partea de filmat a fost atât distractivă, cât și foarte comică, datorită secvențelor în care ne bălbâiam sau uitam replicile. Eu am fost personajul reprezentat de mama mea în tinerețe, Sabrina și Georgiana au fost colegile de clasă ale mamei, iar Delia a jucat rolul profesoarei, întrucât țin eu să cred că i s-a potrivit perfect. Fiecare dintre noi am venit cu idei unice și ne-am format parcă un mini film în capul nostru în care toate am contribuit în mod egal ca regizori și actori. Editatul videoclipului a fost un proces lung și destul de greu, care m-a stresat enorm, deoarece era prima dată când editam un video în CapCut. Dar în ciuda obstacolelor și poate a ridicolului jocului nostru actoricesc, sunt mulțumită de rezultatul final, fiindcă mi se pare că e un pic mai diferit de celelalte.

Puha Eliana

Prima dată când am primit tema am fost complet derutată pentru că nu știam de unde și cum să încep. Am căutat în toate sursele ce mi-au trecut prin minte aplicații prin care să reușesc să realizez un film. După cu weekend întreg de eșuări, dintr-o întâmplare, am ajuns să vorbesc despre subiectul acesta cu fratele meu. În ciuda faptului că e mai mic decât mine și trece printr-o perioadă mai dificilă, fiind clasa a VIII-a, și-a găsit timp să mă ajute. El a găsit aplicația Heygen prin care să reușim să realizăm filmul, iar eu am căutat imagini ce mi s-au părut relevante cu povestea și s-o îmbinăm cu o voce generată, încât să pară similară cu protagonistul poveștii. După ore prin care am încercat să corelăm sunetul cu imaginile animate, am realizat un filmuleț aproximativ identic cu povestea de la bunicul meu.

Antemie Bianca

Realizarea acestui videoclip tip trailer thriller a fost o experiență interesantă, dar și destul de dificilă. Am lucrat în echipă și ne-am dat seama că nu este deloc ușor să creezi un videoclip care să arate bine și să transmită emoții. A trebuit să filmăm mai multe cadre, să alegem unghiurile potrivite, să refacem unele scene și să găsim muzica care să se potrivească atmosferei de thriller. Pe lângă asta, montajul a luat și el timp, deoarece fiecare detaliu contează. Chiar dacă a fost multă muncă, ne-am distrat și am învățat multe lucruri noi despre realizarea unui videoclip.

Măzăreanu Georgiana

Realizarea book trailer-ului a necesitat multă muncă și cooperare din partea întregii echipe. Ideea de a pune în lumină suferința războiului a început să prindă contur atunci când am găsit un fundal potrivit poveștii noastre folosind aplicația Canva, pe care, cu prilejul acestui proiect, am reușit să o descoperim mai bine, aflând, ulterior, că putem crea atât proiecte, cât și materiale video. De îndată ce am început să îmi imaginez acele vremuri trecute, știam că va trebui să constituim niște cadre reprezentative, care să transmită clar emoția acelor ani plini de durere. Am început să îmi creionez în minte posibilele scenarii, iar restul echipei a fost deschisă la ideile mele, acceptând să participe activ la realizarea scenelor. Am preluat anumite cadre de pe internet, acelea pe care simțeam că nu le putem recrea, precum primul cadru care surprinde atmosfera rece a războiului și ultima scenă care surprinde revederea străbunicului și a străbuniciei, după doi ani lungi de dor. Materialul a început să prindă contur în momentul în care, am adăugat fundalul sonor. Cu ajutorul unui fundal sonor impunător preluat de pe internet și a înregistrării vocii mele, am accentuat atmosfera de război. Consider că a fost dificil să-mi sincronizez vocea cu cadrele, dar nu imposibil. Colegele mele au fost dispuse să-mi pună în aplicare ideile, respectând firul narativ al poveștii mele. În final, am adăugat un font alb-negru, materialul căpătând nuanța unui film vechi.

Astfel, prin îmbinarea cadrelor realizate de echipa mea și a celor atent selectate de pe internet, am creat un book trailer reprezentativ pentru povestea mea.

Damu Ana-Maria

Concluzii

Proiectul a avut un puternic rol formativ, depășind cadrul unei activități obișnuite de la clasă. Elevii au apreciat caracterul aplicat al proiectului, care i-a încurajat să reflecteze asupra propriilor valori și experiențe de viață.

Majoritatea elevilor au ajuns la concluzia că *omenescul* reprezintă natura umană, cu toate trăsăturile și emoțiile ei, în timp ce *omenia* este o alegere conștientă de a manifesta bunătate, empatie, respect și solidaritate.

Activitatea i-a apropiat pe elevi de bunici și de istoria familiilor lor, oferindu-le exemple autentice de omenie și consolidând legătura dintre generații.

Elevii au conștientizat actualitatea valorilor morale. Ei observă că societatea contemporană este marcată de individualism, indiferență și preocuparea excesivă pentru succesul personal, ceea ce face ca omenia să fie mai necesară ca oricând. Chiar și cei care inițial considerau tema neinteresantă au recunoscut, la final, că activitatea le-a schimbat modul de a privi relațiile dintre oameni și importanța valorilor morale în viața de zi cu zi.

În ceea ce privește produsele multimedia, se pare că procesul a fost mai complex decât anticipau elevii. Cei mai mulți au constatat că un videoclip reușit presupune numeroase etape – conceperea scenariului, filmarea, animația, înregistrarea vocilor, editarea și sincronizarea tuturor elementelor. Utilizarea aplicațiilor precum CapCut, FlipaClip, Canva, Premiere Pro sau HeyGen a presupus învățarea unor funcții noi, iar sincronizarea imaginilor, a vocilor și a muzicii a necesitat timp și atenție la detalii. Munca în echipă s-a dovedit esențială. Împărțirea responsabilităților în funcție de aptitudinile fiecărui membru, comunicarea și coordonarea au contribuit la finalizarea proiectelor și la obținerea unor materiale video expresive și emoționante, care reflectă poveștile.